TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. sausio 20 d.*

Byloje C-101/04

dėl *Arbeidsrechtbank Gent* (Belgija) 2004 m. vasario 17 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. vasario 26 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Roger Noteboom

prieš

Rijksdienst voor Pensioenen

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

Kurį sudaro kolegijos pirmininke N. Colneric (pranešėja, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues ir E. Levits,

* Proceso kalba: olandų.

generalinė advokatė C. Stix-Hackl,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL L 28, 1997, p. 1), iš dalies pakeisto 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/98 (OL L 209, p. 1, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), nuostatų išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas byloje R. Noteboom prieš *Rijksdienst voor Pensioenen* (Belgijos socialinės apsaugos institucija, toliau – *Rijksdienst*) dėl pensininkams suteikiamų atostogų išmokų.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnis nustato:

„Šiame reglamente:

<...>

t) išmokos ir pensijos reiškia visas išmokas ir pensijas, įskaitant visas jų dalis, mokamas iš valstybinių fondų, periodiškus padidinimus ir priemokas, atsižvelgiant į III antraštinės dalies nuostatas, taip pat vienkartines išmokas, kurios gali būti išmokamos vietoj pensijų, ir mokėjimus, susijusius su įmokų kompensavimu;

<...>."

4 To paties reglamento 4 straipsnio 1 dalis nustato:

„Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<...>

c) senatvės išmokas;

<...>."

5 Reglamento Nr. 1408/71 III antraštinės dalies 3 skyriaus „Senatvė ir mirtis (pensijos)" 45 straipsnis nustato draudimo laikotarpių, įgytų pagal bet kurios valstybės narės teisės aktus dėl teisės į išmokas įgijimo, išsaugojimo ar atgavimo, sumavimo principą.

6 Pagal šio straipsnio 1 ir 6 dalį:

„1. Jeigu pagal valstybės narės teisės aktus teisės į išmokas įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas pagal sistemą, kuri pagal 2 arba 3 dalį nėra speciali, priklauso nuo

draudimo ar gyvenimo laikotarpių, tai tos valstybės narės kompetentinga įstaiga, kai reikia, sumuoja draudimo ar gyvenimo laikotarpius, įgytus pagal bet kurios kitos valstybės narės teisės aktus, nepriklausomai nuo to, ar jie buvo įgyti pagal bendrą ar specialią sistemą, ir ar asmuo dirbo pagal darbo sutartį ar savarankiškai. Šiuos laikotarpius ji sumuoja, tartum jie būtų įgyti pagal jos administruojamus teisės aktus.

<...>

6. Darbuotojo, kuriam taikomas 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis arba b punkto ii papunkčio pirmasis sakinys, visiško nedarbo laikotarpius sumuoja valstybės narės, kurios teritorijoje atitinkamas darbuotojas gyvena, kompetentinga įstaiga pagal tos įstaigos administruojamus teisės aktus, tartum tie teisės aktai jam buvo taikomi jo paskutinio darbo metu.

<...>

Jeigu sumuojami tik tie atitinkamo asmens gyvenimo šalyje visiško nedarbo laikotarpiai, už kuriuos toje šalyje buvo mokomos draudimo įmokos, ši sąlyga laikoma įvykdyta, jeigu draudimo mokėjimo laikotarpiai buvo įgyti kitoje valstybėje narėje."

7 Reglamento Nr. 1408/71 III antraštinės dalies 6 skyriaus 3 skirsnio „Bedarbiai, kurie paskiausio darbo metu gyveno valstybėje narėje, kitoje nei kompetentinga valstybė", 71 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bedarbis, kuris anksčiau dirbo pagal darbo sutartį ir kuris, dirbdamas paskiausią darbą, gyveno valstybės narės, kitos nei kompetentinga valstybė, teritorijoje, išmokas gauna pagal šias nuostatas:

a) <...>

ii) pasienio darbuotojas, tapęs visišku bedarbiu, išmokas gauna pagal tos valstybės narės, kurios teritorijoje jis gyvena, teisės aktų nuostatas, tartum tie teisės aktai jam būtų taikomi dirbant paskiausią darbą; šias išmokas savo lėšomis moka gyvenamosios vietos įstaiga;

<...>."

Nacionalinės teisės aktai

8 Pagal 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo Nr. 50 dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų senatvės ir maitintojo netekimo pensijos (1967 m. spalio 27 d.

Moniteur belge, p. 11258), iš dalies pakeisto 1994 m. kovo 30 d. Įstatymu (1994 m. kovo 31 d. *Moniteur belge*, p. 8866, toliau – 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimas):

„Atostogų išmokos ir papildomos išmokos prie atostogų išmokų gali būti kasmet suteikiamos pagal šią tvarką pensiją gaunantiems asmenims.

<...>

Į šiame straipsnyje numatytas išmokas neatsižvelgiama taikant taisykles dėl socialinių išmokų sutapimo, nei iš anksto apskaičiuojant lėšas kai kurių lengvatų suteikimui."

9 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų senatvės ir maitintojo netekimo pensijos bendrosios tvarkos nustatymo (1968 m. sausio 16 d. *Moniteur belge*, p. 441), iš dalies pakeisto 1998 m. sausio 27 d. Karaliaus nutarimu (1998 m. vasario 20 d. *Moniteur belge*, p. 4793) ir iš dalies pakeisto 2002 m. kovo 4 d. Karaliaus nutarimu (2002 m. kovo 29 d., *Moniteur belge*, p. 13236) (toliau – 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimas), 56 straipsnio 1 dalis nustato:

„Senatvės ir (arba) maitintojo netekimo pensiją gaunantiems asmenims kiekvienais metais skiriama atostogų išmoka ir papildoma išmoka prie atostogų išmokos.

Atostogų išmokos ir papildomos išmokos prie atostogų išmokų nėra suteikiamos tais metais, kuriais pirmą kartą pradedama mokėti pensija. Kitais metais atostogų išmokos ir papildomos išmokos mokėjimas proporcingai paskirstomas į tiek mėnesių, kiek teisės turėtojas gavo pensiją tais metais, kai pradėta mokėti pensija. Jos kartu suteikiamos kitiems metams.

<...>

Nukrypstant nuo 2 pastraipos <...> ir nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies, atostogų išmokos ir papildomos išmokos mokamos kartu nuo tų metų, kai pirmą kartą pradėta mokėti pensija:

a) kalbant apie senatvės pensiją, jei jos gavėjui visus kalendorinius metus, kurie eina prieš tuos metus, kai pradėta mokėti senatvės pensija, buvo mokama išankstinė pensija arba jei jis gavo ligos, invalidumo arba priverstinio nedarbo pašalpą dėl veiklos pagal 1969 m. birželio 27 d. Įstatymą, iš dalies pakeičiantį 1944 m. gruodžio 28 d. Nutarimą–įstatymą dėl darbininkų socialinės apsaugos, 1945 m. vasario 7 d. Įstatymą dėl komercinių laivų jūreivių socialinės apsaugos arba 1945 m. sausio 10 d. Įstatymą dėl kalnakasių ir jiems prilyginamų asmenų socialinės apsaugos;

b) <...>

Priverstinio nedarbo pašalpos dėl veiklos, numatytos 1996 m. gruodžio 23 d. Karaliaus nutarimo 5 straipsnio 7 dalyje, taikant prieš tai buvusią pastraipą, yra prilyginamos toje pastraipoje numatytoms priverstinio nedarbo pašalpoms."

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

10 R. Noteboom yra Belgijos pilietis, kuris dirbo Nyderlanduose, tačiau savo gyvenamąją vietą išsaugojo Belgijoje.

11 Prieš pat išeidamas į pensiją jis tapo bedarbiu. Tais metais, kurie buvo prieš tuos metus, kai jis įgijo teisę į senatvės pensiją, R. Noteboom nepertraukiamai gavo bedarbio išmoką. Pagal Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį šios bedarbio išmokos buvo apskaičiuotos ir išmokėtos pagal Belgijos teisės aktus šioje srityje.

12 Nuo 1999 m. sausio 1 d. R. Noteboom turi teisę į senatvės pensiją pagal Belgijos sistemą, taikomą pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims. Be šios pensijos 1999 m. *Rijksdienst* kaip atostogų išmoką jam išmokėjo 23 069 Belgijos frankų arba 571,87 euro sumą.

13 Vėliau *Rijksdienst* nusprendė suklydusi pervesdama šią sumą R. Noteboom ir sprendimu, apie kurį pranešta 1999 m. rugpjūčio 18 d., pareikalavo ją grąžinti.

14 1999 m. rugsėjo 14 d. R. Noteboom pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

15 Šiame teisme R. Noteboom tvirtino turintis teisę į atostogų išmoką, nes jis nepertraukiamai gavo bedarbio išmoką tais metais, kurie buvo prieš tuos, kai jis įgijo teisę į senatvės pensiją.

16 *Rijksdienst*, priešingai, pareiškė, kad R. Noteboom neatitiko 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo 56 straipsnyje keliamų sąlygų. Jis tapo bedarbiu ne dėl „veiklos, dėl kurios suinteresuotajam asmeniui buvo taikoma Belgijos socialinės apsaugos sistema". *Rijksdienst* manymu, jei bedarbio išmokas mokėtų Belgijos valstybė, tikrasis debitorius būtų valstybė narė, kurioje suinteresuotasis asmuo dirbo ir kurioje tapo bedarbiu, šiuo atveju – Nyderlandų Karalystė.

17 *Rijksdienst* taip pat nurodė, kad atostogų išmoka akivaizdžiai nėra „pensija, o *ad hoc* išmoka". Ši išmoka nepatenka į Reglamento Nr. 1408/71 *ratione materiae*.

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi Teisingumo Teismo praktika šioje srityje, būtent 1983 m. liepos 5 d. Sprendimu *Valentini* (171/82, Rink. p. 2157), ir dėl šios išmokos pobūdžio nurodo:

— 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo 22 straipsnio *ratione personae* atitinka teisės į senatvės ir maitintojo netekimo pensijos *ratione personae*: atostogų išmoka suteikiama visiems pensininkams ir tik jiems;

— pensininkų atostogų išmokų finansavimo šaltiniai yra lygiai tokie patys kaip ir senatvės ir maitintojo netekimo pensijų finansavimo;

— kaip ir senatvės pensija, atostogų išmoka, kuri mokama kartu su šia pensija, skiriama asmenims, kurie dėl savo amžiaus nebeturi dirbti. Išmokos padeda šiems asmenims patenkinti savo poreikius;

— tačiau atostogų išmoka yra sutartinė suma, kuri jokiu būdu nepriklauso nuo gauto darbo užmokesčio arba įgytų draudimo laikotarpių.

19 Šiomis aplinkybėmis *Arbeidsrechtbank Gent* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1) Ar 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo Nr. 50 22 straipsnyje ir 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo 56 straipsnyje numatyta atostogų išmoka patenka į Reglamento Nr. 1408/71 *ratione materiae* ir, konkrečiai kalbant, ar ji yra „senatvės išmoka" šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme?

2) Ar Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 1 ir 6 dalys turi būti aiškinamos ta prasme, kad *Rijksdienst voor pensioenen*, kaip kompetentinga įstaiga, teisę į atostogų išmokas turi nustatyti atsižvelgdama į kitoje valstybėje narėje įgytus draudimo laikotarpius?

3) Jeigu atsakymas į antrąjį klausimą būtų neigiamas, ar Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis, pagal kurį pasienio darbuotojas turi gauti išmokas pagal tos valstybės narės, kurios teritorijoje jis gyvena, teisės aktus, „tartum tie teisės aktai jam būtų buvę taikomi jo paskutinio darbo metu", taikomas tik bedarbio išmokoms ar taip pat ir kitoms išmokoms, tokioms kaip atostogų išmokos, kurios yra numatytos 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo Nr. 50 22 straipsnyje ir 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo 56 straipsnyje?"

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

20 Pirmuoju klausimu, kuris susijęs su Reglamento Nr. 1408/71 *ratione materiae*, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar tokia išmoka kaip atostogų išmoka, numatyta 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo 22 straipsnyje ir 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo 56 straipsnyje, yra senatvės išmoka Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.

21 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, išmoka gali būti laikoma socialinės apsaugos išmoka, tik, pirma, jei ji, remiantis teisiškai apibrėžta situacija, suteikiama gavėjams, neatliekant jokio individualaus ir diskrecinio asmeninių poreikių vertinimo, ir, antra, jei ji yra susijusi su vienu iš Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų atvejų (žr. šiuo klausimu 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Hughes*, C-78/91, Rink. p. I-4839, 15 punktą; 2001 m. kovo 15 d. Sprendimo *Offermanns*, C-85/99, Rink. p. I-2261, 28 punktą ir 2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Maaheimo*, C-333/00, Rink. p. I-10087, 22 punktą).

22 Tokia išmoka kaip nagrinėjama atostogų išmoka šioje byloje atitinka šias sąlygas.

23 Dėl pirmos sąlygos reikia pastebėti, kad nuostatos dėl šios atostogų išmokos suteikimo, būtent 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo 56 straipsnio 1 dalis, gavėjams suteikia teisiškai apibrėžtą teisę ir kad ši teisė automatiškai suteikiama asmenims, kurie atitinka tam tikrus objektyvius kriterijus, neatliekant jokio individualaus ir diskrecinio asmeninių poreikių vertinimo.

24 Dėl antros sąlygos reikia priminti, jog Teisingumo Teismas pakartotinai nusprendė, kad skirtumas tarp tų išmokų, kurios nepatenka į Reglamento Nr. 1408/71 *ratione materiae*, ir į ją patenkančių išmokų visų pirma grindžiamas kiekvienos išmokos pagrindiniais požymiais, konkrečiai kalbant, suteikimo tikslu ir sąlygomis, o ne faktu, ar pagal nacionalinės teisės aktus išmoka laikoma socialinės apsaugos išmoka (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Hughes* 14 punktą ir 1996 m. spalio 10 d. Sprendimo *Hoever ir Zachow*, C-245/94 ir C-312/94, Rink. p. I-4895, 17 punktą).

25 Be to, dėl pagrindinėje byloje nagrinėjamos išmokos teisinės prigimties šios išmokos kvalifikavimas atostogų išmoka nėra lemiamas norint įvertinti, ar ši išmoka gali būti laikoma senatvės išmoka Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.

26 Tačiau reikia konstatuoti, kad atostogų išmokos pagrindiniai požymiai rodo, jog ji gali būti laikoma senatvės išmoka Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, kuri mokama kaip papildoma išmoka Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio t punkto prasme.

27 Pirma, iš nuostatų dėl atostogų išmokos suteikimo išplaukia, kad ji mokama tik senatvės ir (arba) maitintojo netekimo pensijos gavėjams. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pastebėjo, kad atostogų išmokų pensininkams finansavimo šaltiniai yra tokie patys kaip ir senatvės ir maitintojo netekimo pensijos finansavimo.

28 Antra, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atostogų išmokos, kurios mokamos kartu su senatvės pensija, leidžia gavėjams patenkinti savo poreikius. Kaip pastebėjo Komisija, šios išmokos tikslas kaip tik ir yra garantuoti pensininkams finansinį priedą, kuris leistų jiems išvykti atostogų.

29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytas faktas, kad atostogų išmoką sudaro sutartinė suma, kuri jokiu būdu nepriklauso nuo gauto darbo užmokesčio arba įgytų draudimo laikotarpių, neginčija jos teisinio kvalifikavimo kaip senatvės išmokos Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme. Iš tikrųjų Teisingumo Teismas pastebėjo, kad šios išmokos paprastai yra finansuojamos ir gaunamos pagal pačių gavėjų įmokas ir apskaičiuojamos pagal jų priklausymo draudimo sistemai trukmę (žr. minėto sprendimo *Valentini* 14 punktą). Bet kuriuo atveju šio sprendimo 27 ir 28 punktuose išnagrinėtos šios bylos aplinkybės rodo, jog kalbama apie senatvės išmoką Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.

30 Taigi į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad tokia išmoka kaip atostogų išmoka, numatyta 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo 22 straipsnyje ir 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo 56 straipsnyje, yra senatvės išmoka Reglamento Nr. 1408/71 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.

Dėl antrojo klausimo

31 Antruoju klausimu prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 1 ir 6 dalys turi būti aiškinamos taip, kad kompetentinga valstybės narės, kurioje darbuotojas gyvena, įstaiga, siekdama suteikti tokią išmoką kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi sumuoti darbuotojo, kuriam taikomas šio reglamento 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis, visiško nedarbo laikotarpius, nepaisant to fakto, kad nedarbo laikotarpis prasidėjo ne iš karto po veiklos, dėl kurios darbuotojui buvo taikomi šios įstaigos administruojami teisės aktai jo paskutinio darbo metu.

32 Ši problema minima Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 6 dalyje, kurią ir reikia išaiškinti pirmiausia.

33 Iš šios nuostatos pirmosios pastraipos išplaukia, kad valstybės narės, kurios teritorijoje darbuotojas gyvena, kompetentinga įstaiga pagal tos įstaigos taikomus teisės aktus, tartum tie teisės aktai jam buvo taikomi jo paskutinio darbo metu, turi atsižvelgti į visiško nedarbo laikotarpius, per kuriuos darbuotojas gauna išmokas pagal Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį.

34 Todėl teisė į tokią išmoką kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje turi būti nustatyta atsižvelgiant į pasienio darbuotojo visiško nedarbo laikotarpius, per kuriuos buvo suteiktos nedarbo išmokos pagal Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, tartum jam būtų taikomi valstybės narės, kurios teritorijoje jis gyvena, teisės aktai jo paskutinio darbo metu.

35 Iš to aišku, jog nėra būtina išaiškinti Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 1 dalies.

36 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1408/71 45 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad kompetentinga valstybės narės, kurioje darbuotojas gyvena, įstaiga, siekdama suteikti tokią išmoką kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi sumuoti visiško nedarbo laikotarpius, per kuriuos buvęs darbuotojas gavo nedarbo išmokas pagal to paties reglamento 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, tartum šiam darbuotojui buvo taikomi šios įstaigos teisės aktai jo paskutinio darbo metu.

Dėl trečiojo klausimo

37 Atsižvelgiant į atsakymą į antrąjį klausimą, nebūtina atsakyti į trečiąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais,

Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. **Tokia išmoka kaip atostogų išmoka, numatyta 1967 m. spalio 24 d. Karaliaus nutarimo Nr. 50 dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų senatvės ir maitintojo netekimo pensijos, iš dalies pakeisto 1994 m. kovo 30 d. įstatymu, 22 straipsnyje ir 1967 m. gruodžio 21 d. Karaliaus nutarimo dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų senatvės ir maitintojo netekimo pensijos bendrosios tvarkos nustatymo, iš dalies pakeisto 1998 m. sausio 27 d. Karaliaus nutarimu, 56 straipsnyje, yra senatvės išmoka 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, iš dalies pakeistu 1998 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1606/98, 4 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.**

2. **Reglamento Nr. 1408/71, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 118/97 ir Reglamentu Nr. 1606/98, 45 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad kompetentinga valstybės narės, kurioje darbuotojas gyvena, įstaiga, siekdama suteikti tokią išmoką kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, turi sumuoti visiško nedarbo laikotarpius, per kuriuos buvęs darbuotojas gavo nedarbo išmokas pagal to paties Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį, tartum šiam darbuotojui buvo taikomi šios įstaigos administruojami teisės aktai jo paskutinio darbo metu.**

Parašai.